

מסורת הש"ס

(א) [ברכות ט. עירובין מו.]
 גיטין יט. מדה ו. טז. (ב) ז"ל
 והוקצא [מז"א,] (ג) לעיל כב.
 ביצה ל: סוכה י. [מוספא
 סוכה פ"א,] (ד) ביצה ל:
 ביצה טו.; [ביצה מ.]
 (ה) במז"א: אומה מבני
 הפרסיים, (ו) [דף מד.]
 (ז) [דף לז.]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה היה אוכל וכו'
 רבותא אשמעי' אע"פ
 דהוה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אלא שמן וכו'.
גר הדולק לטלטל בדפ'
לעיל. דף מז ע"ב תוס' ד"ה
ואין נאומין:

לעזי רע"י

אובריינ"א [אוברי"ץ].
בדים מקושטים בדוגמאות
צבעוניות.
פירסיק"י [פירשקי"ש].
אפרסקים.
קויינ"ץ [קודוינ"ץ].
חבושים (פירות).

מוסף רש"י

ועיטרה בקרמים. פיארה
 צייטונג של צענים
 שקורין אונדזינג (דער
 ב.ב.) ורסדינג המצוריק.
 לגנים של פקן (ביצה ל')
 צוטרן נולטן. פון מעשה
 קוקט און מעשה אורג מעשה
 גלעזשק'ס (סוכה ל'). יצירת
 שמנים וסלחת. ימנים
 כנסוטים וזכרונות ימנים
 (ס.ס.). היה אוכל הבאנים
 הוהר. כמות קטן, דלל
 מיהא דלל דלל דלל דלל
 לא ליעה המנה (ביצה ל').
 פערשקין. פערשקין
 והבושין. קרייזן (ס.ס.)

תום' ישנים

(ב) הוקצה לאיסורו. צ"ל והוקצה ח.

רב גסים גאון

מורו לטלוליו שראה
הדנובתו מימנו חבארת
שבחא. שיקמנו חי כימי
החברים. מחורין כלל חי
חברים, מחורין כלל חי
חברים ומכבין את הנרות
ולקחוקין מכל בית זה היה
עצם גדול לשראדא מן
המעשה מפני שהיו מוליכין
הנרותם לעיני.
ואשכחנא פתח ב [גישין]
[10] דין רבה בר רב אבה
לחל על ר' יהודה רבני
לשילוי ביה, בעו מנייה
שנים שישארו צד שמדיות
היה עירבים שישארו בפנינו
נכתב בפנינו נחתם או אף
נחתב בפנינו אף אף
ומה אילו אמרו בפנינו
גיהשה חי אל מדינת.
אדוכיה תחת האות חבארת
שקלא לשראדא מיימיה,
אחרא חכמנא או כטולך או
כטולך אבר עשי. למימרא
דנאמא מעלו מפרסאדא וד
נחתב ב' חייא עמי אבר רכתב
[10] דין אלהים חבן דרדא
אחרא ידע את מקומיה, דרדא
חכמה' בישראל שראן
כיסולם גשירות של
פניו הרשע לפתח הגלה
בפתח לבבל. ובס' יבמות
אחרא ידע את יבמתו דרדא
[10] דין אבר את מרכיב [10] דין
אבר גל אכסיער, דרדא
יחזנו מורו אל חברים.

שם בשבת דליכא למיחש
במחזור דכיון דאקנייה
לי יומא: ואין מניחין כו'
: מה לי שבת כו'. בשבת

הכי נמי מיסתברא דרבי
דאמר רב "מניחין גר ע"ג דקל ב
דרב כרבי יהודה ס
בין שבת ל"ט אלא
סבירא ליה מה לי
כרבי יהודה ס"ל והא
למלטולי שרגא דה
כשבתא ואמר להו
ששאני דהא א"ל רב
הכי הלכתא אמר להו
לסמוך עליו בשעת
לקישה מר' יוחנן חטיב
שתחת תרנגולת מ
שמעון מוקצה היכי
היכא דדחייה בידים
דילמא לא שגא א
שמעון אלא שמן שם
הואיל והוקצה למצ
ולית ליה הוקצה לב
בהלכתה ועיטרה בקה
ותלה בה אגוזין אפ
ואפרכלי של ענבים
זנות שמנים וסלתור
עד מוצאי י"ט האח
הכל לפי תנאו וממא
ר' חייא בר יוסף קמ
עצים מן הסוכה ב"ר
זור' שמעון מתיר ושון
אסורה ואם התנה על
שמן שבגר קאמרינן
הוקצה לאיסורו איתמ
א"ר יוחנן אין מוקצה
שמן שבגר בשעה שה
למצותו הוקצה לה
אמר שמואל אין מו
גרוגרות וצימוקים ב
והתניא ר' יהודה אוכל
לגג לעשות מהן גר
והעלן לגג לעשות
עד שיזמין וכן א
וחכושין ובשאר כל
רבי יהודה ומה היס
אית ליה מוקצה
לא כל שכן אלא לא
רבי יהודה ואוכל אצ
דקאכיל ואזיל לא ל
דהעלן לגג אסוחי
בעא מיניה רבי

וכן לימוקים דענצים: היה ואזיל מכיון דאסקיניהו אסח אומר ר'ו'. ואע"ג דהגי חזי כל אסקיניהו אסירי: אי ניםא ר"י. יסן נמי לאורר צעו הזמנה:

פצעילי
צמוקא דדחייא צידים נר

חכמי נמי מסתברא דרב
דרב סנר כר' יהו
עליה מעות ואילו לר' שמע
כמה וימני ודכרכי דחוי (ג)
רבי יהודה סבירא ליה
גבי דקל בשבת ואין
אי אמרת בשלמא
רא ליה היינו דשני
אמרת כרבי שמעון
בת ומה לי י"ט ורב
בעו מיניה דרב מהו
וכתא מקמי חברי
גיר דמי שעת הדחק
התנא ורב אשי לרב

כדי הוא ר' שמעון
 חק בעא מיניה ריש
 שורען בקרקע וביצים
 כי לית ליה לר'
 דלא דחייה בידים
 אית ליה מוקצה או
 ל אין מוקצה לרבי
 בשעה שהוא דולק
 הוקצה לאיסורו
 והתניא סיככה
 ובסדינין המצויירין
 שקדים ורמונין
 עמורות של שבולין
 אסור להסתפק מהן
 ואם התנה עליהן
 דר' שמעון היא דתני
 יוחנן אין נוטלין
 אלא מן הסמוך לה
 סוכת החג בחג שהיא
 הכל לפי תנאו כעין
 הוקצה למצותו
 נמי א"ר חייא בר אבא
 שמעון אלא כעין
 דולק הואיל והוקצה
 אמר רב יהודה
 ר' שמעון אלא
 מידי אחרניא לא

תאנים והותיר והעל
רות בענבים והותיר
צמוק לא יאכל
אומר באפרסקין
פירות מני אילימא
דלא דחיה בידים
כא דדחיה בידים
שמעון היא לעולם
יבא ליה סד"א כיון
עי הזמנה קמ"ל כיון
לדעתיה מינייהו
זעון בר רבי מרבי
פצעילי

צִינְתִּים כִּיּוֹן שְׁמַתְקִלְקִלִין כִּי
וְכֵן אַתָּה אוֹמֵר בְּאַפְּךָ
מִקְלָה לֹאֻתָּם מִדַּעְתּוֹ
מוֹקְצָה. כְּגוֹן הֵא דַּתְּנִן צַפִּי
נִמִּי צַפְרָק צַתְרָא (דף קטו: מנ)

דאזיל ואכיל שרי ליה לר"י

5" בַּכֶּמֶה מִקוֹמוֹת אֲשֶׁכֶּחֶן
הָ שִׁיחָדָה לַמֵּעוֹת וְהֵיחָ
סָרִי חֲלוּרוֹת אִפִּי תִקַּע בָּהּ
דְּבַעִי לְאוֹכֹחִי דִּסְבָּר כִּר'
גּוֹ דְלִיתְקַלְאִי בִּין הַשְּׁמֻשׁוֹת
מִי חֲבָרִי בַשְּׁבִתָּא. שְׂצִיּוֹס
לֹא הָיוּ מִנִּיחִין גַּר אֱלֹא

ומאי דקמבעיא ליה בגר
מזגנר שבת משום דלחור
ממניחים להם ואע"ג דבשעת
צמרין צממה מדליקין (ועל
יניחה על שולחנו ודיו הכא
שלא הייתה על שולחנו
ר"י דשעת הסכנה דלעיל
צמריים קאמר) אלא סכנת
שירא להדליק גר מנוחה:
דדחייה להדיק אית ליה:
ואף על גב דגר סכנה שרי

אף על גב דהייחא צידים
ני כיון שבכר פסק דיוחיו
הכא לעולם הן דחויין כל
ין סס: **א**לא שמן שבנר.
צבנר דהוא אסור משום
אמר בפ"י בדליה (דק כב)
ממנו חייב משום (מב)
צטק מנר^א ומשום דמוקפה
אסור * נר הדולק לטלטל
לעיל אלא כדאמר בקוף
שום דהוי בסיס לדבר
הוא לר"י דלמאי נקט שמן
ה"ל למינקט אין מוקפה
אין אלא בגרורות וימיוקין
לחטיטין שזרען דלא אימקא
מלוה ולא מחמת איסור
מזר דכר ר' יוחנן דלר'
מוקפה בגרורות וימיוקין
אמר בסמוך דאית ליה לרבי
וקפה בגרורות וימיוקין
אין פליג: **ע**ד **בוצא** י"ח
אלא חג. הקשה ר"מ^ב ביום
אין דלא אסר אלא מטעם
קאלי בין השמשות מחמת
והא רבי שמעון שרי מותר
ר אף על גב דהוקפה אין
ותומו משום סין הבא^א ויר
הן שאסורין הייחא אי ס' טז
לא אמאי כר' שמעון^א:

ההסמך הזה, בפרק המצא
 יין (יפה ל: וס) גרס במשנה
 הסמך לה פריך בגמ' והא
 ללא ומשי מציא מן הסמך
 לדפנות והשאת אי גרס
 להכח אלא מן הסמך לה
 לדפנות ואי גרס ולא מן
 מיירי במה שעל הסך
 קום דסמך ואחלה כדאמר
 הנהגה הכל לפי תנאו.
 יצא (ג') (ס) פריך עלה
 סמך ואחלה ומוקי לה
 ונולה וצדקתה ודאמחול
 נלה: אלא בגרונות

צירושלמי מפ' שמסריחין
לקחתם עד שיתקנו היטב:
פי שאין מתקלקלין כל כך
דחייב בידים אית ליה
(קט:) ולא את האורז ומנן
אומר אם לא היתה נבלה
א:
חייב צידים כגון גבי אורז:
לדבריו

ה' פשוטה היא.

עין משפט
נר מצוה

א מיי פ"ה מהלכות
שבת הלכה יז ופ"ד
לכות י"ט הלכה ה סמג
ן סה טור שו"ע או"ח
ן רעו סעיף ד וסימן
פס"ד תוס' ו

ב' מ"י פכ"ו מהלכות
שבת הלכה יד סמג לאוין
טוש"ע או"ח סימן שי
סעיף 3:

מוסף תוספות

אפי הניח עליה מעות.
א. ורמיה דבר שלא
באותה
תקנת רשב"א. וזה לא
למידק ממילתיה דרב
יהי. ופ' דמורה ר"מ
ט"ה מעות דהוי כמו
שירי ומזור. מוס'
והש"ס והש"ס. ויחזק
על השלחן גמי יבנה
ו. כדאמרי בגיטין י"ב
י"ח חלש, אתא חבא
שרגא מקמיה'.
לעיל כ"ז ד"ה ונשעם
תנאן הרושם א"ה
ידיקין שכבך נתבטל.
מ' ח' לאסרו
מחצו

[illegible]

רבינו חננאל

ג'ר הוא דאמר מניחין
ע"ג דקל בשבת נואין
חין גר ע"ג דקל ביום
מכלל דרב כר' יהודה
ליה דאמר הנר
יליקו בו בשבת אלא
טלין אותו, אבל ביו"ט
טלטלין אותו ונמצא
תמש במחובר לקרקע
ר. (ואין מניחין גר ע"ג
ביו"ט) ואוקימנא
בא ר' יהודה דשני ליה
שבת ליו"ט, אבל ר'

נר מפני חבארי בשבת.
זון. והא דא"ר יוחנן אין
וצא בהן הואיל והוקצו